

Disztribúciós feladatok

Készítette: Dr. Ábrahám István

Bevezető

Az elosztási, szétosztási feladatok (**szállítás, allokáció, stb.**) **leggazdaságosabb megoldása fontos kérdés.**

Célunk lehet **legkisebb összköltségre** törekvés, vagy a **legrövidebb úton**, vagy **legoptimálisabb idő alatt** megvalósuló disztribúciós program.

Sok **más területen** felhasználhatjuk azokat az eredményeket, amelyeket a **szállítási feladat** megoldása során kapunk, ezért a módszert szállítási feladattal mutatjuk be.

A probléma felvetése

Példa: Adott két **feladó állomás**, a tőlük elszállítandó áru mennyisége rendre **70** és **30** egységnyi. **3 rendeltetési hely** van, igényeik rendre **30, 20, 50** egységnyi. A feladóhelyek és a rendeltetési állomások között minden esetben lehetséges szállítás.

Az egyes relációkban a **szállítási költségek** egy egység szállítására vonatkozóan: **F₁-ből R₁-be: 1, F₁-ből R₂-be: 4, F₁-ből R₃-ba: 2**, valamint:

F₂-ből R₁-be: 3, F₂-ből R₂-be: 2, F₂-ből R₃-ba: 1.

Az adatainkat **táblázatba** foglalhatjuk:

	R ₁	R ₂	R ₃	
F ₁	1	4	2	70
F ₂	3	2	1	30
	30	20	50	

	R ₁	R ₂	R ₃	
F ₁	1	4	2	70
F ₂	3	2	1	30
	30	20	50	

A sorok, illetve oszlopok végén a mozgatandó mennyiségek vannak, a táblázat belsejében a szállítási költségek egységni szállítandó mennyiségre vonatkozóan.

A szállítási feladat megoldása többféleképpen történhet:

1.) A **lineáris programozás** szokásos módszereivel.

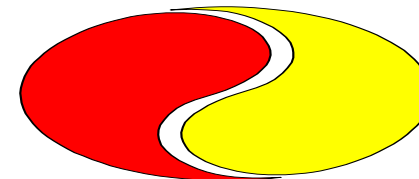
Matematikai modellt írunk fel a feladathoz, majd az megoldjuk.

2.) A **disztribúciós** módszerrel

Először előállítunk egy lehetséges disztribúciót („szállítási relációk szétosztását”), majd ezt javítjuk az optimum eléréséig.

A szállítási feladatok megoldására más módszerek is léteznek, kezdve az **ötlet-szerű szervezéstől** az **összes lehetséges változat kiszámításáig** és közülük az optimális kiválasztásáig.

A „más módszerek” többnyire nem optimálisak, illetve időigényesek, így mi a lineáris programozással történő esettel foglalkozunk részletesebben.

A szállítási feladat megoldása **szimplex módszerrel**

Az előző feladatunk **táblázattal**:

	R ₁	R ₂	R ₃	
F ₁	1	4	2	70
F ₂	3	2	1	30
	30	20	50	

Az x_{ij} döntési változó jelentse az egyes relációkban szállításra kerülő árumennyiséget.

Az induló feltétel: $x_{ij} \geq 0$, ahol $1 \leq i \leq 2$ és $1 \leq j \leq 3$.

A **feltételi relációkat** a szállítandó mennyiségek határozzák meg:

$$\begin{aligned} x_{11} + x_{12} + x_{13} &= 70 \\ x_{21} + x_{22} + x_{23} &= 30 \\ x_{11} + x_{21} &= 30 \\ x_{12} + x_{22} &= 20 \\ x_{13} + x_{23} &= 50 \end{aligned}$$

A **célunk** a szállítás **összköltségének minimalizálása**:

$$z = x_{11} + 4x_{12} + 2x_{13} + 3x_{21} + 2x_{22} + x_{23} \rightarrow \min.$$

A feladat **szimplex induló táblája**:

Néhány bázistranszformáció után az optimális megoldás:

	x ₁₁	x ₁₂	x ₁₃	x ₂₁	x ₂₂	x ₂₃	b
$\hat{u}_1$	1	1	1	0	0	0	70
$\hat{u}_2$	0	0	0	1	1	1	30
$\hat{u}_3$	1	0	0	1	0	0	30
$\hat{u}_4$	0	1	0	0	1	0	20
$\hat{u}_5$	0	0	1	0	0	1	50
z	-1	-4	-2	-3	-2	-1	0
$-\hat{z}$	2	2	2	2	2	2	200

	x ₁₂	x ₂₁	
x ₁₃	1	-1	40
x ₂₃	-1	1	10
x ₁₁	0	1	30
x ₂₂	1	0	20
$\hat{u}_5$	0	0	0
z	-1	-3	160

$$\begin{aligned} x_{11} &= 30, & x_{13} &= 40, \\ x_{22} &= 20, & x_{23} &= 20 \end{aligned}$$

A többi relációban 0 a szállított mennyiség.

A költség minimuma 160.

Általánosan: F_i jelentse a feladóhelyeket, f_i az elszállítandó áru mennyiségét.
 R_j a rendeltetési helyeket, r_j az általuk igényelt árumennyiséget.
 $(1 \leq i \leq m$ és $1 \leq j \leq n)$.

A C mátrix elemei: az egyes relációkban az egységnyi áru szállításának költségei.

Az X mátrix x_{ij} elemei: az egyes relációkban szállításra kerülő árumennyiségek.

Az adataink **táblázatos** alakja:

	R_1	R_2	..	..	R_n	
F_1	c_{11}	c_{12}	..	..	c_{1n}	f_1
F_2	c_{21}	c_{22}	..	..	c_{2n}	f_2
$\vdots$	..	..	..	..	..	..
$\vdots$	..	..	..	..	..	..
F_m	c_{m1}	c_{m2}	..	..	c_{mn}	f_m
	r_1	r_2	..	..	r_n	

A matematikai modell: $x_{ij} \geq 0$ ($1 \leq i \leq m$ és $1 \leq j \leq n$)

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} = f_i \quad (1 \leq i \leq m)$$

$$\sum_{i=1}^m x_{ij} = r_j \quad (1 \leq j \leq n)$$

$$z = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij} x_{ij} \rightarrow \min.$$

Feltételeink: a szállítandó és az igényelt mennyiségek összege egyezzen meg (**zárt** feladat):

$$\sum_{i=1}^m f_i = \sum_{j=1}^n r_j$$

A cél az összköltség minimuma.

A **matematikai modell** alapján optimalizálást végezhetünk szimplex módszerrel.

A megoldandó feladat lehet **bármilyen elosztási, szétosztási** probléma.

Példa: 10 millió forintot elhelyezünk 3 alapba, legyenek ezek a következők: 5 milliót részvénybe, 3 milliót államkötvénybe, 2 milliót lekötött betétbe fektetünk. Négy társaságnál fektetjük be a tőkét, azaz **portfoliót** hozunk létre. Az egyes társaságoknál 4, 3, 2 és 1 millió forintot helyezünk el. A társaságok adott időszakra az alapokra vonatkozóan adtak a **százalékos hozamokat** a következő táblázat szerint:

	A	B	C	D	
I	19	17	20	16	5
II	9,4	9,8	8,9	9,2	3
III	7,8	8	7,2	6,6	2
	4	3	2	1	

(Az A, B, C, D a társaságokat, az I, II, III az alapokat jelentse.)

Hogyan, milyen bontásban helyezzük el a pénzünket, ha a maximális hozam elérése a célunk? (Allokációs feladat.)

Megoldás:

Az x_{ij} jelentse az egyes alapokba valamelyik társaságnál elhelyezett tőkét.

Az **induló feltétel:** $x_{ij} \geq 0$, ahol $1 \leq i \leq 3$ és $1 \leq j \leq 4$.

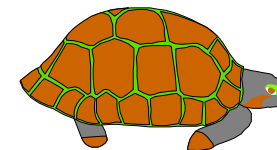
A **feltételi relációkat** a „peremértékek” határozzák meg:

$$\begin{aligned} x_{11} + x_{12} + x_{13} + x_{14} &= 5 & x_{11} + x_{21} + x_{31} &= 4 \\ x_{21} + x_{22} + x_{23} + x_{24} &= 3 & x_{12} + x_{22} + x_{32} &= 3 \\ x_{31} + x_{32} + x_{33} + x_{34} &= 2 & x_{13} + x_{23} + x_{33} &= 2 \\ & & x_{14} + x_{24} + x_{34} &= 1 \end{aligned}$$

A **célunk** a hozam **maximalizálása:**

$$z = 0,19x_{11} + 0,17x_{12} + 0,2x_{13} + 0,16x_{14} + 0,094x_{21} + 0,098x_{22} + 0,089x_{23} + 0,092x_{24} + 0,078x_{31} + 0,08x_{32} + 0,072x_{33} + 0,066x_{34} \rightarrow \max$$

A modell **megoldása** kézi eszközökkel **hosszadalmas.**

A disztribúciós módszer

A disztribúciós módszer **lényege**: felveszünk egy lehetséges induló programot és azt javítjuk az optimumig.

A **módszert** egy, a kézi megoldásban már közepes nagyságúnak számító feladat megoldásával mutatjuk be, **a lehetséges induló táblázat** felírásáig.

	R_1	R_2	R_3	R_4	R_5	
F_1	6	2	8	7	5	40
F_2	4	3	7	5	9	70
F_3	2	1	3	6	4	60
F_4	5	6	4	8	3	30
	30	60	50	40	20	

F_i a feladó helyeket, R_j a célállomásokat jelenti.

A **szállítandó** és az **igényelt** mennyiségek a **jobboldali oszlopban**, illetve a **legelső sorban** találhatóak.

A táblázat belsejének c_{ij} eleme az **i -edik** feladóhelyről a **j -edik** célállomásra történő szállításhoz a szállított mennyiség **egy egységére eső költséget** jelenti.

A feladat **zárt**, ha a szállítandó és az igényelt mennyiségek összege megegyezik.

(Ahogy ebben az esetben is.)

Az induló program felírása

Az induló program felírásakor **célszerű** arra törekedni, hogy a költségmátrix lehető **legkisebb elemeire** a lehető **legnagyobb szállításra kerülő mennyiséget** programozzuk.

Ekkor ugyanis viszonylag keveset kell javítanunk az optimum eléréséhez. 7

Az induló program előállítása

Az induló program felírásakor a **minimális** költségelemekre a lehetséges **maximális** mennyiséget programozzuk.

Elnevezés: a költségmátrixnak azt az elemét, amelyre szállítandó mennyiséget programoztunk, **kötött elemnek** nevezzük.

Szabad elem: amelyre nem programoztunk.

Alapszabály: a kötött elemek számát a **kritikus szám** határozza meg.

A kritikus szám: az összes állomás számából kivonunk egyet.

A példánkban négy feladóhely és öt célállomás van, a kritikus szám: $9-1=8$.

Az adott költségmátrix:

6	2	8	7	5
4	3	7	5	9
2	1	3	6	4
5	6	4	8	3

Az induló szállítási program:

6	2 ⁴⁰	8	7	5	40
4	3	7 ³⁰	5 ⁴⁰	9	70
2 ³⁰	1 ²⁰	3 ¹⁰	6	4	60
5	6	4 ¹⁰	8	3 ²⁰	30
30	60	50	40	20	

A keretezett elemekre programoztuk a jobb felső részen lévő mennyiséget.

A szállítás összköltsége: K=700.

Névleges állomások beiktatása

Előfordul, hogy a **feladóhelyekről elszállítandó** és a **célállomások által igényelt mennyiségek** nem egyenlők.

Ekkor a megoldási módszerünk alkalmazhatóságához **névleges állomást** (új sort, vagy új oszlopot) kell beiktatni, amelyre **0 költséggel** programozzuk a felesleget, vagy a hiányt.

Példa: Tekintsük a következő feladatot:

4	5	3	2	60
2	4	6	5	40
10	20	20	30	

(A sorkezdő helyen lévő feladóhelyeket és az oszlopfőkön a célállomásokat nem írtuk ki.)

A **feladóhelyeken** összesen **100** egység vár elszállításra, a **célállomások** összesen **80**-at igényeltek.

Beiktatunk egy **névleges célállomást**, amely 0 költséggel „igényli” a hiányzó 20 egységet:

4	5	3	2	0	60
2	4	6	5	0	40
10	20	20	30	20	

Ez a feladat már **„normál”** szállítási feladat, a tárgyalt módszerrel kapunk egy **lehetséges megoldást**:

$$\underline{X}_0 = \begin{bmatrix} 0 & 0 & 20 & 30 & 10 \\ 10 & 20 & 0 & 0 & 10 \end{bmatrix}$$

Gyakorlás

Példa: Adjuk meg **disztribúciós módszerrel** az alábbi táblázattal adott szállítási feladat valamennyi optimális megoldását:

4	1	2	20
4	2	4	12
1	3	3	14
1	2	2	10
11	18	16	

Lehet-e az optimális megoldásban $x_{22}=3$? Ha igen, akkor mennyi a többi változó értéke?

Megoldás: A **döntési változó** x_{ij} , amely az **i-edik feladóhelyről** a **j-edik célállomásra** szállítandó mennyiséget jelöli.

Névleges célállomást kell beiktatni. A kritikus szám: 7.

Az **induló program** (például):

4	1^{17}	2^3	0	20
4	2^1	4	0^{11}	12
1^1	3	3^{13}	0	14
1^{10}	2	2	0	10
11	18	16	11	

Alternatív optimuma
van a feladatnak:

A program javítása, **első optimum:**

$$\underline{X}_{01} = \begin{bmatrix} 0 & 17 & 3 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 11 \\ 11 & 0 & 3 & 0 \\ 0 & 0 & 10 & 0 \end{bmatrix}$$

Összköltség: K=65.

Az általános megoldás:

$$\underline{X}_0 = \lambda \underline{X}_{01} + (1-\lambda) \underline{X}_{02} \quad (0 \leq \lambda \leq 1)$$

Ha $x_{22}=3$, akkor $\lambda=1/3$, és ekkor:

$$\underline{X}_{0p} = \begin{bmatrix} 0 & 15 & 5 & 0 \\ 0 & 3 & 0 & 9 \\ 11 & 0 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 10 & 0 \end{bmatrix}$$

Tiltótarifák

A szállításoknál gyakran előfordul, hogy **két állomás között nincs**, vagy megszűnik a **szállítási lehetőség**, illetve a szállítandó mennyiségekre korlátok vannak.

Disztribúciós megoldásnál azt az esetet tárgyaljuk, amikor egy szállítási viszonylatban „**tiltótarifa**” van érvényben, azaz **nem lehet azon az útvonalon szállítani**.

Ha a szállítás költségmátrixában **igen nagy költsége** van egy elemnek, akkor a **disztribúciós megoldás ezt a relációt automatikusan kikerüli**.

A **módszer**: ha valamely relációban nem lehet szállítani, akkor a megfelelő költség-elem értéke egy **M** szám lesz, amely olyan nagy, hogy a megoldási algoritmusunk ezekre a helyekre **kötött elemet nem** programoz.

Ezután a szokásos módon megoldjuk a feladatot, az **adott költségelem biztosan nem lesz kötött hely**.

Példa: Az alábbi szállítási feladatban az **1.** és a **2.** feladótól a teljes készletet el kell szállítani. Az **1. feladó** az **1. megrendelőnek** nem szállíthat.

	R ₁	R ₂	R ₃	R ₄	
F ₁	4	3	5	6	40
F ₂	3	5	4	7	80
F ₃	2	3	5	4	90
	70	70	40	20	

Cél a **költség minimum**.

Megoldás: A döntési változó **x_{ij}** , amely az **i-edik feladóhelyről** a **j-edik célállomásra** szállítandó mennyiséget jelöli.

Névleges rendeltetési helyet kell beiktatni.

A kritikus szám a névleges állomás miatt: **7**.

Az induló program (például):

M	$\boxed{3}^{40}$	5	6	M	40
3	$\boxed{5}^{20}$	$\boxed{4}^{40}$	$\boxed{7}^{20}$	M	80
$\boxed{2}^{70}$	$\boxed{3}^{10}$	5	4	$\boxed{0}^{10}$	90
	70	70	40	20	10

Ha az **első feladó** az **első megrendelőnek** nem szállíthat, az azt jelenti, hogy $x_{11}=0$.

Ez akkor következik be, ha a **megfelelő költség-elem** igen nagy, azaz $c_{11}=M$.

Ha az **1. és 2. feladónál** nem maradhat áru, ez akkor teljesül, ha ez a két feladó a **névleges állomásnak** „nem szállít”: $x_{15}=x_{25}=0$, azaz $c_{15}=c_{25}=M$.

Ezután következhet a **program javítása** az optimumig, az **optimum**:

$$\underline{X}_0 = \begin{bmatrix} 0 & 40 & 0 & 0 & 0 \\ 40 & 0 & 40 & 0 & 0 \\ 30 & 30 & 0 & 20 & 10 \end{bmatrix}$$

Az összköltség minimuma: **K=630**.

A **3. feladónál** **10** egység áru **marad**.

Látható, hogy a program kikerülte a „**tiltott**” helyeket.

A szállítási feladatok egyszerűen megoldhatók számítógéppel. A tiltótarifák, vagy akár a kapacitáskorlátok is a matematikai modellben könnyen felvehetők.